

viist sig, at Ordlyden af den nugsældende Bestemmelse undertiden foranlediger, at dennes Hensigt forveiles, idet der til at hjemle Forsendelsen udenfor Posten blot behøves, at Affenderen indretter Omslaget saaledes, at dette ikke efter almindelig Sprogbrug kan kaldes „Couvert“, medens der iøvrigt Intet er til Ginder for, at Transporten skeer under den Betyrrelse, som Forsøglingen yder. I det oprindelige Udkast til Loven af 11te Marts 1851 var den nugsældende § 12 ogsaa affattet paa en med nærværende Forflag i den heromhandlede Henseende overensstemmende Maade, og den Forandring, Bestemmelsen undergik i Rigsdagen, skyldes utvivlsomt ifkun en Tilfældighed ved Redactionen af et Endringsforflag (jfr. Rigsdagst., 2den Session, Forh. p. Landsth., Sp. 2099—2119).

Det er anseet for nødvendigt til den tidligere anvendte Betegnelse „forseglede“ Breve osv. i det foreliggende Forflag at tilføie Udtrykkene om Tilslukningen og Indpakningen, idet det har viist sig, at Monopolet kan kræntes, naar det kan ansees tilladt udenfor Posten at befordre enhver Forsendelse, selv om den var aldeles tilsluttet og Indholdet saaledes utilgængeligt for Overbringeren, naar der blot ingen Forsøgling fandtes anbragt paa Gjenstanden.

De øvrige Afviigelser fra Loven af 11te Marts 1851 § 12 Nr. 1 ere egentlig kun Redactionsforandringer, der sigte til at gjøre Bestemmelserne mere utvivlsomme og afhjælpe de Ulemper i saa Henseende, som i den mellem-liggende Tid have viist sig. Da der hos Publicum har hersket Tvivl, om ogsaa forseglede Adressobreve henhøre under Monopolet, men dette af Postbestyrelsen er blevet anseet for aldeles utvivlsomt (jfr. Motiverne til Loven af 11te Marts 1851 ad § 11. 2. d. i det oprindelige Udkast), ere Adressobreve udtrykkelig nævnte i Forflaget. Udtrykket „Løse Breve“ er overensstemmende med de i § 3 fastslaaede Benaevnelser paa Gjenstandene for Postvæsenets Virksomhed. Den Tvivl, der kunde herste om, hvorvidt Bestemmelsen i Loven af 11te Marts 1851 § 12 Nr. 1 om Forsendelser fra Udlandet omfatter alle de Postvæsenet forbeholdte Gjenstande — hvilket den selvfølgelig bør gjøre — er søgt hævet ved en ligesvem Hen-

viisning til den ovenfor staaende Dregning af Gjenstandene. Endelig har man, navnlig af Hensyn til den senere stedfundne Drettelse af Posthuse med andre Benaevnelser (Postexpeditioner og Brevsamlingssteder), i Lovens første Paragraph indført en almindelig Bestemmelse af Ordene „Poststed“ og „Posthus“, hvilket letter Formuleringen af Lovens øvrige Bestemmelser.

At Lovgivningen kun kan forbeholde det danske Postvæsen Eneret til Befordringen paa dansk Postomraade, samt at Monopolet, naar ikke anderledes ligesvem bestemmes, strækker sig til hele Postomraadet, er anseet for saa selvfølgelig, at den udtryffelige Udtalelse derom i Loven af 11te Marts 1851 er betragtet som overflødig og derfor ikke optagen i Forflaget.

ad § 2.

Efterat den foregaaende § i al Almindelighed har nævnet de Gjenstande, hvis Befordring og Aflevering er forbeholdt Postvæsenet, indeholder nærværende §, der har sit Tilsvarende i Loven af 11te Marts 1851 § 12 Nr. 2, de øvrige nærmere Bestemmelser angaaende Monopolets Omfang i Form af Undtagelser fra Eneretten.

Medens Monopolet paa den ene Side er nødvendigt, naar et velordnet og tidsvarende Postvæsen over hele Landet skal kunne bestaae uden Tilskud af de almindelige Statsindtægter, kan paa den anden Side et Forbud mod at benytte anden Forsendelsesleilighed end Posten — et Forbud, hvis Nødvendighed neppe er af sig selv indlysende for de Corresponderende i Almindelighed — let blive utilbørlig forulempende for Publicum, naar der ikke fastsættes væsentlige Undtagelser. Hvad det gjælder om, er egentlig kun at sikke Postvæsenet imod en ligesvem Concurrence fra de Privates Side, d. e. en saadan samlet Befordren af forskjellige Affenderes Forsendelser, der har eller efterhaanden kan faae Charakteren af et Erhverv for den, der udfører Befordringen, hvoraf ogsaa følger, at Monopolet især maa hævdes ligeoverfor de imellem forskjellige Steder bestaaende regelmæssige Privatbefordringer.

Forflagene under Etr. a og e ud paa, ligesom den nugsældende Lovgivning, at und-